No. 67. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 4 Junij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde [illegible]

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

LONDEN, den 30. Mei. Gisteren avond is in het Lagerhuis eene merkwaardige petitie tegen de korenwetten ingekomen. Zij was namelijk geteekend door 20,820 vrouwen, allen in de fabrieken in en bij Manchester arbeidende, en die hare armoede aan de werking der tegenwoordige graanwetten, welker gansche afschaffing zij verlangen, toeschrijven.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 30. Mei. Men verneemt dat HH. KK. HH. de Hertogen van *Orleans* en *Aumale* den 26^{n} van Algiers naar Marseille vertrokken zijn.

— Men verwacht weldra omstandige berigten omtrent den veldtogt, die nu in Afrika geëindigd is met de terugkomst der expeditie te Algiers. Door middel van de telegraaf weet men voorloopig, dat den 17^{n} de troepen te Médéah waren binnengerukt. Het leger van *Abd-el-Kader*, dat op de hoogten, welke die plaats omringen, post gevat had, was op het eerste kanonschot teruggetrokken en had de inwoners der stad medegevoerd. Nadat de Maarschalk order gesteld had om Médéah te doen versterken en wapenen, is hij den 20^{n} van daar weder opgebroken, hebbende er een garnizoen van 2400 man met levensmiddelen voor zeventig dagen gelaten.

— Dien zelfden dag is een gevecht voorgevallen aan den voet van het zuidelijk gedeelte van het gebergte Eouzaïa, met de geheele magt van *Abd-el-Kader*, die zijne gansche ruiterij had doen afzitten. De Franschen hebben zich verwonderlijk gedragen en tweehonderd der hunnen zijn buiten gevecht gesteld, terwijl het verlies des vijands alleraanzienlijkst geweest is. Hij heeft de wijk genomen naar het binnenste van de provincie Titterie.

— Door verschillende Parijsche dagbladen is eene inteekening geopend, om door vrijwillige giften de noodige sommen bijeen te brengen voor het oprigten van een monument voor de Keizer *Napoleon*. Eene commissie, die zich met de regeling en het bestuur van dit werk belasten zal, heeft den maarschalk *Gérard* tot haren voorzitter verkozen. Het schijnt dat het Gouvernement de inschrijving niet tegenwerkt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 31. Mei. Gisteren voormiddag is Z. K. H. de Prins *van Oranje* van Tilburg alhier teruggekomen. Naar men verneemt zou Hoogstdezelve het voornemen hebben zich dezen zomer weder voor eenige tijd naar zijne goederen in Silezië te begeven.

— Gisteren hebben de Afdeelingen der Tweede Kamer onderzocht de gewijzigde voordragt van wet tot opheffing van het Syndicaat. Naar men verneemt heeft het groote meerendeel der leden verklaard, dat de gegeven vertrouwelijke ophelderingen, betrekkelijk den finantiëlen toestand dier instelling, geenszins voldoende kunnen worden beschouwd, en dat zij derhalve vermeenden, dat de behandeling van dit ontwerp tot de najaarszitting moest worden uitgesteld, daar men alsdan, indien aan de gedane koninklijke belofte wegens het openleggen van den geheelen finantiëlen toestand des Rijks en van alle kassen en fondsen, hoe ook genaamd, gevolg gegeven wierd, met meerder kennis van zaken over dit ontwerp zou kunnen raadplegen. Men vond dit te meer noodzakelijk, omdat bij de aanhangige voordragt weder de bepaling is ingelascht, om 10 millioenen ad 5 per cent op de Oost uit te geven, waarin men groot bezwaar bleef zien.

— Gisteren is de Eerste Kamer der Staten-Generaal, ten getale van 14 leden, vergaderd geweest, en heeft de begrootingswetten aangenomen; slechts eene stem heeft zich daartegen verklaard.

Naar men verneemt zou de regering voornemens zijn, nadat de Kamers de aanhangige wetten over de Grondwet, het Syndicaat en het Strafwetboek zouden afgehandeld hebben, welke ook de uitslag der beraadslagingen daarover moge zijn, de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal te sluiten. Het blijft, na het boven medegedeelde, de vraag, of de regering, op de afdoening der wet nopens het Syndicaat zal blijven aandringen. Mogten de Kamers de ontwerpen tot herziening der grondwet aannemen, dan ziet men eene buitengewone vergadering der Kamers tegen het einde van Julij of in de maand Augustus te gemoet, in welk geval de Tweede Kamer in dubbelen getale zou bijeenkomen. Alle voorspellingen nopens den uitslag der beraadslagingen over de ontwerpen tot herziening der Grondwet, kunnen echter geheel en al gelogenstraft worden, indien zich een vierde der aanwezige leden de van Tweede Kamer tegen eenig ontwerp, nopens de Grondwet, verklaren mogt, omdat zich alsdan het vraagstuk, nopens het regt verstand van art. 232 der Grondwet, zal opdoen en de beslissing van dat punt door de daartoe eeniglijk bevoegde wetgevende magt eenigen tijd zal vorderen.

's GRAVENHAGE, den 1. Junij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden heeft de Centrale Afdeling verslag gedaan op het ontwerp van wet tot opheffing van het Amortisatie-Syndicaat, waarover de beraadslagingen zullen worden gehouden na den afloop van die over de Grondwet.

Vervolgens zijn de beraadslagingen gehouden over de ontwerpen van wet, uitmakende het eerste boek van het nieuwe wetboek van strafregt. Dat eerste handelt *van misdrijven en straffen in het algemeen*.

De eerste titel daarvan, betrekkelijk *misdrijven en derzelver onderscheidingen*, wordt, zonder eenige beraadslaging, dadelijk met algemeene stemmen aangenomen.

Nopens den 2^{e} titel, betrekkelijk *straffen in het algemeen*, heeft de Heer *van Rappard* zijne gevoelens tegen eene veertigjarige tuchthuisstraf, bij het ontwerp voorgesteld, ontwikkeld, en zijne beschouwingen over vele der voorgestelde straffen medegedeeld. Hij heeft ook gevraagd of de lijfstraffen, bij vele speciale wetten vastgesteld, zullen vervallen, dan wel of de grondbeginselen, bij het strafwetboek vastgesteld wordende, ook op andere speciale verordeningen zullen worden toepasselijk verklaard.

De Heer *Tromp* had gaarne de doodstraf afgeschaft gezien, doch daar de meerderheid der Kamer er anders over denkt, zal hij zich tevreden stellen met de verklaring der Regering, dat de kapitale straf alleen toepasselijk zal worden gemaakt op zeer zware en voor de maatschappij hoogst gevaarlijke misdaden. Hij ziet groot bezwaar in de straffe der eenzame opsluiting, en meent dat hare juiste beoordeeling van de toepassing afhangt. Hij keurt ook de tepronkstelling af.

De Heer *Bruce* hecht over het algemeen zijne goedkeuring aan de strekking der voorgedragen ontwerpen, maar bij meent dat, bij de vervaardiging van een wetboek op het strafregt, dat van duurzamen aard zal wezen, zooveel mogelijk de volmaaktheid behoort te worden opgespoord. Het is op dien grond, dat hij zich tegen den tweeden titel verklaren moest, omdat deze, zijns inziens, onaannemelijke bepalingen bevat. Als zoodanig geeft hij op: 1°, de voorgedragen straffe, om iemand de uitoefening van eenig beroep te mogen beletten, welke straffe, hij ongeoorloofd, onwettig en doelloos beschouwd; 2°, de veertigjarige gevangnisstraffe, welke hij tot twintig jaren wenschte beperkt te zien; 3°, de bepaling, dat al wie tot eene criminele straf is veroordeeld, geene, beëedigde verklaring in regten als deskundige of getuige zal kunnen afleggen, noch als getuige tegenwoordig kunnen zijn, en 4°, de bepaling van art. 26, dat correctionele straffen vijftien jaren kunnen duren.

De Heer *de Jonge* heeft, als lid van de commissie van redactie der nationale wetgeving, het voorstel breedvoerig verdedigd en de noodzakelijkheid aangetoond, om, bij de afschaffing van geeseling en het brandmerk, na de doodstraf, die slechts in zeer enkele gevallen zal worden toegepast, eene zware straf vast te stellen, die als het ware de doodstraf in de overige gevallen, waar zij thans wordt toegepast, vervangen zal. Het is op dien grond, dat de veertigjarige tuchthuisstraf, met ten hoogste tien jaren eenzame opsluiting, wordt voorgesteld. Overigens doet de spreker zien, dat dit eerste boek slechts de beginselen bevat, en dat de Kamer altijd nader over de toepassing dier beginselen vrij zal kunnen oordeelen. Nog verschillende andere bepalingen der wet worden door den Heer *de Jonge* verdedigd.

De Heer *van Dam van Isselt* verklaart zich tegen het ontwerp, 1°, omdat de doodstraf behouden wordt, 2°, omdat hij de straf van tentoonstelling geheel ondoelmatig beschouwt; 3°, omdat, naar luid van art. 14 der wet, de eenzame opsluiting tien jaren zou kunnen duren, en 4°, omdat men voorstelt de oefening van eenig bedrijf geheel of voor zekeren tijd te verbieden.

De Heer *Gevers* treedt in onderscheiden beschouwingen, brengt velerlei bedenkingen in het midden en verklaart zich tegen dit ontwerp, waarvan hij in de gevolgen veel verwarring voorspelt.

De Heer *Beelaerts* verdedigt de bepalingen der wet, beantwoordt de gemaakte bedenkingen en tracht te doen zien, dat men dikwerf te zeer uit het oog verliest, dat de strafwetten gemaakt worden tot bestraffing der boozen maar tevens tot bescherming der goeden.

Z. Exc. de Minister van Justitie heeft zich gerefereerd aan de verdediging, door de Heeren *de Jonge* en *Beelaerts* voorgedragen.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van 34 tegen 19 stemmen.

Tegen hebben gestemd de Heeren *Schimmelpenninck, Tromp, Wynaendts, Verwey-Mejan, van Nagell, Kniphorst, Bruce, Vyfhuis, van Akerlaken, van Dam van Isselt, Brongers, de la Court, Gouverneur, Sandberg, van Asch van Wyck, Romme, Gevers, Luyben* en *Luzac*.

Het derde ontwerp, houdende vaststelling van den derden titel, *van poging tot misdryf*, en het vierde ontwerp, bevattende den vierden titel, *van deelneming en medepligtigheid*, worden zonder beraadslaging met algemeene stemmen aangenomen.

Over het vijfde ontwerp, inhoudende titel V, *van toerekening van misdryf*, heeft de Heer *Hooft* zich tegen de straffeloosheid van jeugdige misdadigers beneden de tien jaren, bij dezen titel uitgesproken, verklaard, als ook tegen de bepalingen, welke daarbij wegens de bestraffing van jongelieden tot hun 18^{e} jaar worden voorgesteld.

De Heer *van Rappard* verschilt geheel en al in gevoelen met den Heer *Hooft*; hij beschouwt de voorgestelde bepalingen allezins doelmatig en zal zich daarmede vereenigen.

De Heer *de Jonge* heeft het ontwerp vededigd en aangetoond, dat het op menschlievende beschouwingen steunt. Hij doet den Heer *Hooft* opmerken, dat er in de art. 5 en 6 alleen gesproken wordt van misdaden of wanbedrijven, en dat het alzoo steeds aan de wetgever zal staan, om wegens overtredingen, door jongelieden begaan, nader eenige bepalingen vast te stellen.

Bij hoofdelijke omvraag is ook dit ontwerp met algemeene stemmen aangenomen.

Eindelijk is het zesde ontwerp, strekkende tot vaststelling van titel VI, *van de straffe wegens herhaling van misdaden en wanbedryven*, en het zevende ontwerp, nopens titel VII, *van herstelling van veroordeelden of rehabilitatie*, zonder beraadslaging, met algemeene stemmen aangenomen.

De Heer *Warin* heeft aan de Kamer aangeboden een geschrift, ten titel voerende *Gedachten en Sch*[illegible]

zen, hetwelk in de boekerij zal worden geplaatst.

De Vergadering wordt gescheiden tot morgen, dingsdag, ten 11 ure, om te beraadslagen over de ontwerpen tot wijziging der Grondwet.

— Te 's Gravenhage en Brussel, alsmede te Parijs is het gerucht verspreid, dat de Koning van Pruissen zou zijn overleden.

— De ziekte onder de runderen in deze Provincie woedt steeds voort. — Men heeft ook opgemerkt, dat zich sporen van dezelfde longziekte, ook onder de paarden vertoond hebben, en velen bereids aan dezelfde kwaal zijn gestorven. — Opmerkelijk en tevens betreurenswaardig is het, dat de weiden eertijds zoo vol, nu integendeel ledig en sommigen geheel verlaten zijn. *(H. Nieuwsb.)*

— Uit Geertruidenberg wordt gemeld, dat ll. Vrijdag, in den zoogenaamde Waard, aan den Koekoek, onder de Gemeente Drimmelen, een droevig ongeluk plaats gehad heeft. Veertien landarbeiders zich in den namiddag naar het hooiland willende begeven, trof het ongeluk, dat de schuit waarmede zij overvoeren, in het midden der vaart omsloeg. De in de nabijheid zijnde schippers stelden alle middelen in het werk, om de ongelukkigen te redden, doch zij zagen hunne menschlievende pogingen slechts ten aanzien van tien der drenkelingen met gelukkig gevolg bekroond, terwijl de vier overige niet konden gered worden en hun dood in het water vonden.

— Van wege Zijne Majesteit zijn aan eenige engelsche zeelieden, aan wie ter zake van het door hen gehouden gedrag bij het verongelukken van het beurtschip van Harlingen op Amsterdam, in den nacht van den 18. op den 19. October 1838, door Hoogstdenzelve geldelijke belooningen waren toegelegd, in plaats hiervan toegekend, aan den toenmaligen opperstuurman *Charles Carter* en den stuurman *Thomas Botson* ieder eene gouden medaille van de 4e grootte, met een loffelijk getuigschrift; ook heeft Hoogstdezelve bepaald dat, mede in plaats van de geldelijke belooningen, aan de overige Engelsche zeelieden *Eduard Williams*, *William Waters*, *John Walker*, *James Shaw*, *William Winter*, en *William Stacy*, indien zij dit mogten verlangen, zilveren medailles, vergezeld van loffelijke getuigschriften, zullen worden uitgereikt.

Ingezonden Stukken.

Gebrek aan geestkracht, gemis van belangstelling in het bestuur des lands.

Zijn dit deugden, of zijn zij het niet?

Voor eenen bezitter van *Slaven*, is gebrek aan geestkracht, bij deze, eene zeer wenschelijke zaak, en voor zoover men deze menschen met trek- of lastdieren gelieft gelijk te stellen, is het eene deugd in *hen*, dat zij niet te veel springen of steigeren, dat zij geheel lijdelijk en onderworpen zijn, en de zweepslagen hunner meesters, geduldig als lammeren, verdragen.

Zou dit evenwel ook zóó zijn ten aanzien der burgers van eenen Staat, van alle zijden door beschaafde, vrijheidlievende volken omringd? waar het zoo ieder oogenblik noodig kan zijn, dat de stoffelijke kracht door de *geestkracht* worde opgewekt, versterkt, geleid en bestuurd?

Dit aan te nemen ware onzinnigheid.

Mag men nu evenwel zeggen, dat in ons goede Nederland, waar onze voorvaders eens den tachtigjarigen strijd tegen onregt en verdrukking streden, *voor het tegenwoordige*, bij het grootste deel der burgers, eene zekere mate van *geestkracht*, van gevoel van zelfstandigheid, van belangstelling in het ordelijke bestuur van den Staat, waardoor alleen het vaderland bloeijend en magtig worden kan, gevonden wordt?

Of zou het waar zijn, wat de Heer GROEN VAN PRINSTERER zegt, (bladz. 37 der Bijdrage) » dat, bij » het in stand voornamere deel der natie, de Adel, » Patriciers, Vermogende Grondbezitters of Kooplieden, in het kort *by alle standen, die tot nu » toe op de regering eenigen invloed hebben kun» nen, of liever naar de grondwet hebben moeten » uitoefenen*, eene ANGSTIGE WEEKHEID heeft ge» heerscht, een gevoel van zwakheid, om op zich » zelve te staan, eene begeerte om op eenen ster» keren te leunen" enz.?

Helaas! wij moeten het met leedgevoel erkennen: *de Heer* GROEN VAN PRINSTERER *heeft gelyk!* De geestkracht, het gevoel van zelfstandigheid zijn bij het grootste getal der Nederlandsche burgers verlamd of uitgedoofd.

En waardoor?

De Heer GROEN VAN PRINSTERER zegt door » *de omwentelingen, onze slaverny onder* BUONAPARTE.

Wij voor ons gelooven niet, dat het hier alleen en voornamelijk schuilt.

Het kwaad ontstaat ook daaruit, dat men, onder den schijn van het *niet* te doen, de onmogelijkheid voor het grootste getal Nederlandsche staatsburgers heeft weten daar te stellen, om eenigen invloed hoegenaamd op het algemeene belang van het vaderland, uit te oefenen; en toen eenmaal de overtuiging van *die* onmogelijkheid ontstaan was, wendde ieder de oogen slechts op zich zelven, op zijne *eigene* belangen, en de edele deugd der vaderlandsliefde loste zich op in ijskoud *égoisme*.

Ieder poogde nu, met zulk eene orde van zaken, althans zóóveel voordeel voor zich zelven te doen, als hij vermogt. De hoogere stand aasde op posten en rijke inkomsten, en hij slaagde daarin, naar wensch. De geheel op zich zelven staande individu's van den middelstand, wilden ook *zy* slagen, moesten wel de stralen eener zon aanbidden, welke alleen licht en warmte tot hen konden doen doordringen. Men onderwierp, men vernederde zich dus, en deed men het niet, men was ook zeker van niet te slagen.

Het *eigenbelang* bragt alzoo tot » *angstige weekheid!*" De zucht om *voor zich zelven* te slagen trok de oogen af van het *algemeene* belang, en het is zóóver gekomen, dat een opregt vaderlander gevaar loopt van te worden uitgelagchen, of zóó niet, dan van misdadige oogmerken te worden verdacht gehouden.

Geenszins dat men niet ernstig hier en daar eene betere orde van zaken, *wenscht* en *verlangt*; verre van daar! Men gevoelt het knellende der belastingen; men ziet de onevenredige verdeeling er van, zoowel als die der voorregten en gunsten, over welke de Staat beschikken kan.

Maar men zou de omkeering ten goede, die *meerdere* voorregten, meer evenredige verdeeling kon verschaffen, gaarne zien tot stand komen, zonder het mindere dat men *heeft*, in gevaar te brengen. Men is te bevreesd, om te *handelen*. Men mistrouwt de een den ander; en bukt en kruipt dus liever voort, dan iets te willen ondernemen, ten behoeve van het algemeen, het vaderlandsch belang, ten behoeve eener zoo dringend noodzakelijk gewordene betere orde van zaken.

Wij erkennen het, er viel in den laatsten tijd, te dezen opzigte, merkbare verandering ten goede op te merken. Men heeft begonnen in te zien, dat er *moet* gehandeld worden, zal men niet van lieverlede tot den staat der *dienstbaarheid* worden teruggevoerd; maar nog is de hiertoe noodige geestkracht verre van genoegzaam algemeen aanwezig te zijn. Wij beschouwden het om die reden reeds vroeger, tot onze taak te behooren, die geestkracht, de belangstelling in het algemeene welzijn van het vaderland, het gevoel van zelfstandigheid, eenen Nederlandschen staatsburger betamende, op te wekken.

Wij herinneren daartoe ook nu weder, dat eene poging, om te geraken tot eene meer evenredige verdeeling der lasten, en der gunsten en voorregten, over welke de Staat beschikken kan, tot zoodanige alleen de *regtstreeksche verkiezingen*, blijkens de ervaring, leiden kunnen, — dat verder eene warme belangstelling in de wijze, waarop de Staat bestuurd wordt, — niet slechts billijk en grondwettig veroorloofd, maar dat het zelfs een heilige burgerpligt is.

Wie dezen pligt volbragt, en deswege onaangenaamheden of schade in zijn beroep te verduren had, hij beklage zich openlijk en wijze de vervolgers aan, opdat de geheele natie deze leere kennen, opdat hij schadeloosstelling ondervinde in het medegevoel en de hulp zijner medeburgers.

Maar wij *kunnen* het niet gelooven, dat, bij eene eendragtige wijze van handelen, bij het inachtnemen der wettelijke vormen, door den in dezen bedoelden stand zekere klasse van menschen zóó weinig haar belang kennen zou, van persoonlijke vervolgingen of verdrukkingen te gaan instellen.

Wij moeten ook nog herinneren, dat de ondervinding nu reeds op de overtuigendste wijze geleerd heeft, dat *zonder* te handelen er op geene verbetering te hopen valt; dat staatsmannen als VAN HOGENDORP en GROEN VAN PRINSTERER (*) het verlangen om het kiesregt *nationaal* te doen zijn, gebillijkt hebben, en een groot aantal andere kundige mannen de gegrondheid der aanspraken, van de *niet kiezende* kiesbevoegden onwederlegbaar hebben aangetoond: — aangetoond op zoodanige wijze, dat ieder die niet opzettelijk blind is, *zien moet*, dat *dit*; (de regtstreeksche verkiezing) de eenige echte waarborg voor de eerbiediging van de regten en vrijheden der natie, het eenige middel is, om het nationale gevoel en daarmede onze nationale kracht te doen herleven.

Baten deze onze pogingen niet; zij die er op het oogenblik bij zouden denken te winnen, zouden verkeerd doen, bij de vruchteloosheid dier pogingen te juichen.

Zij waren bestemd om ook *hunne* veiligheid te helpen verzekeren, door eendragt en tevredenheid te bevorderen; en het zal welligt niet lang duren, dat de bewijzen aanwezig zijn voor de waarheid van het gezegde van Professor THORBECKE, *dat een klein volk met een zwak politisch gestel en karakter alles te duchten heeft.*

Daarom willen wij, voor ons, nog » *werken ter» wyl het dag is*", en ons niet vermoeijen van te zeggen en te herhalen en nogmaals te herhalen, wat voornamelijk ons behouden kan en moet.

(*) Bijdrage tot herziening der grondwet bladz. 105.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 5. Junij. Sedert den 1. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Rotterdam bestemd:

De Hoop, N. van der Bende, van Aberville, met ballast.

Voor Antwerpen bestemd:

Princess Victoria, T. Minter, van Hamburg, met passagiers en stukgoederen; *Drymo*, J. Caster, van Mathanzas; *Mary Fraser*, M. Elbridge, van Havannah, beide met suiker; *Argo*, T. H. de Jonge, van Randers, met garst; *Corea*, W. Jackson, van Charlestown, met katoen; *de jonge Johanna*, J. B. Bergmans, van Londen, met stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Weldemar, J. Anderson, naar Gothenburg; *Louise*, C. Seehuser, naar Stockton; *Blazius*, J. Jones; *jonge Christian*, H. J. Warrer, beide naar New-Castle, alle vier met ballast; *de vrouw Kea*, D. H. Vos, naar Bremen; *Hermann*, J. de Buhr, naar Embden, beide met suiker; *Morgens Magdale*, J. Schade, naar Hamburg, met stukgoederen; *the Ranger*, A. Brown, naar Liverpool, met ballast.

Van Gend is gezeild:

Concordia, C. B. Gowers, naar Hamburg, met suiker.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.